

● Veličasten pohod

Letošnjega 29. pohoda Po poteh partizanske Ljubljane, ki je bil v soboto 11. maja, se je udeležilo okrog 63 tisoč pohodnikov iz vse Slovenije. Prvič je pohod potekal povsem po Poti spominov in tovarštva, ki je bila ta dan slovesno odprta in kot spomenik dana v uporabo sedanjim in kasnejšim rodovom. Že 26. aprila so imeli pohod osnovnošolci ljubljanskih občin (23.000) in 9. maja cicibani (6000).

Dobro pa so bile obiskane tudi vse druge športne in turistične prireditve, saj je ta dan praznovala res vsa Ljubljana.

Foto: S. G.

Težko je napisati le nekaj vrst o mladih, o njihovem delu in življenju. O čem naj pišem? O brezposelnih, o usmerjenem izobraževanju, o cenah stanovanj, o preživljanju prostega časa ali o vsem skupaj?

V sedanjem času gospodarske krize je nerazumljivo, da so iskalci zaposlitve mladi strokovnjaki, ki bi s svojim znanjem in entuziazmom veliko pripomogli, da bi manj boleče prebrodili sedanje težave. Tako pa živijo na plečih svojih staršev, nekateri, ki živijo v neurejenih družinah, so prepuščeni ulici... Gospodarstvo se seveda izgovarja, da zanj nimajo primerne izobrazbe. Morda so preveč izobraženi? V dveh treh letih mikračunalniškega booma lahko naštejemo več tisoč uvoženih spectrumov, commodor-

jev, sharpow in drugih, tudi partnerji in dialogi se dobro prodajajo, skoraj vsaka časopisna hiša izdaja revijo za računalnikarje in vse to tako rekoč brez učilnic, primerno opremljenih za pouk računalništva!

Vprašanje je, kaj je težje: biti brez posla ali brez stanovanja?

njero?

Živimo v atomski dobi. V dobi računalnikov in informatike. Po njivah rastejo samo še tovarne in bloki, v gozdovih je več vikendov kot gob, v rekah in v potokih je postrvi zamenjala nafta. In tudi danes, ko to bere, umirajo ljudje od lakote...

demonstracije proti postavitvi pershingov...

Mladi verjamemo v socialistično samoupravno Jugoslavijo, ki so jo iz ruševin dvignili tudi žulji brigadirjev. Danes brigadirji gradijo bratstvo in enotnost in ni jim žal ne časa ne znoja, prelitega na progah, cestah, nasipih, vodovodih.

Letos, ko slavimo 40-letnico osvoboditve in zmage nad fašizmom, letos, v mednarodnem letu mladine, bomo z znanjem in delovnimi uspehi proslavili mesec in dan mladosti. Mladi ne smemo stati razvoju ob strani, mladi bomo nosilci samoupravljanja, mladi bomo delavski razred. In za to smo se pripravljali bojevati, kot so se bojevali naši očetje s Titom in ZK na čelu.

MAKSIMILJAN JANEŽ
predsednik OK SZDL

Mesec mladosti

Podnajemnik s pripravniško plačo ali štipendijo, mati samohranilka, studentska družina, brezposelni, vse to so mladi ljudje, ki pravijo: »Moje sanje, kakršnokoli stanovanje«, saj je danes skoraj nemogoče kupiti stanovanje. Kako naj npr. študentka, z otrokom zbere prek 300 starih milijonov za garso-

Vendar je v mladih še dovolj življenja in zaupanja v človeštvo. Verjamemo, da bodo prišli časi, ko ne bo več lačnih, brezposelnih, ko bodo ljudje rekli drug drugemu brat, ko ne bo več vojn, ko mladinske delovne akcije ne bodo zaradi ekonomskih koristi, ko ne bodo več potrebne

MAŠKA

SKUPNOST

glasilo SZDL ljubljana moste-polje

15. MAJ 1985
8. ŠTEVILKA

BREZPLAČNO
XXVI. LETNIK

● SKUPNO ZASEDANJE ZBOROV OBČINSKE SKUPŠČINE IN OBČINSKE IZOBRAŽEVALNE SKUPNOSTI

Šolstvo v občini

Po treh letih so zbori naše občinske skupščine na skupnem zasedanju s četrtim zborom — skupščino občinske izobraževalne skupnosti — 23. aprila spet obravnavali šolstvo v naši občini. Delegati so imeli pred seboj poročilo o osnovnem šolstvu in izvajanju srednjega usmerjenega izobraževanja v naši občini, in sicer v letih 1982-1985, to je za čas, ko zbori o tej problematiki niso razpravljali. Po uvodnih besedah predsednice skupščine občinske izobraževalne skupnosti Elde Gregorič Rogelj, ki ji je sledila obširna in bogata razprava, so delegati skupaj poslušali še razlago k osnutku dogovora o temeljih družbenega plana naše občine in mesta Ljubljane za obdobje 1986-1990, nato pa so delo nadaljevali na ločenih sejah.

K poročilu, objavljenemu v Delegatski tribuni, in besedah Elde Gregorič Rogelj — namesto povzetka njenega govora objavljamo v tej številki z njo pogovor na to temo — so delegati dodali še številna dopolnila, pripombe in stališča, tako splošna kot tudi zelo konkretna.

Delegatka osnovne šole Jože Moškrič se je zavzela za rekonstrukcijo telovadnice na osnovni šoli ob Jarški cesti. Niz pripomb je imela XXVII. konferenca delegacij; med drugim so delavci Glasbene šole Moste ponovno opozorili na prostorsko stisko, na Srednji šoli za elektroenergetiko pa menijo, da bi kazalo vse programe te smeri prenesti v Moste, saj so za to tu najugodnejše razmere.

Oglasila se je tudi predstavica OŠ Tone Trtnik-Tomaž iz Sostrega, ki je poskušala razložiti

vzroke večjega osipa učencev na tej šoli. Pri njih menijo, da gre razloge za to iskati tudi v tem, da imajo v sestavi pet podružničnih šol, kjer poteka pouk v drugačnih razmerah kot na centralni šoli. Vendar teh šol ni mogoče kar tako ukiniti, saj so centri kulturnega in družbenega dogajanja v krajih, kjer delujejo. K slabšemu učnemu uspehu svoje prispeva tudi nižje kulturno ozračje kraja, poleg tega pa strokovna služba ugotavlja, da imajo nekateri učenci iz tega okoliša premajhne sposobnosti za normalno šolo.

Delegata Vida Bogataj in Novoga Polja in Marjan Gostinčar iz Polja sta poudarila, da ni treba kar naprej zapisovati in govoriti, kaj bi morali narediti, marveč kaj bomo postorili. Slednji je tudi izrazil presenečenje svoje delegacije nad zaostalostjo poljske

šole glede na šolski standard v Ljubljani in predlagal da se na ustreznem mestu o tem doreče kaj več.

Brez težav tudi niso na OŠ Leopolda Macka-Boruta. Zelišč, da strokovnjaki pogledajo, kaj se da storiti za varno pot njihovih šolarjev, saj sta se na prometni Zadobrovske cesti, ob kateri stoji

(nadaljevanje na 2. strani)

Druženopolitične organizacije in skupščine občine Grosuplje, Litija in Ljubljana Moste-Polje vas

ob 40. obletnici osvoboditve in 43. obletnici bitke II. grupe odredov na Tujem grmu

VABIMO NA SREČANJE JANČE 85

v soboto, 25. maja 1985 ob 11. uri pri planinskem domu II. grupe odredov na Jančah

VABLJENII

Novi razvojni dosežki v Saturnusovem tozdu Embalaža

Konzerviranje sadja, povrtnin in nekaterih drugih prehrabnenih proizvodov v Jugoslaviji v steklene kozarce je skoraj v celoti pokrito s Saturnusovimi pokroveci. Sedaj nudi Saturnus živilski industriji Alupo, Pano T in manjše TWIST OFF pokrovec. Poleg tega kupce poučuje o pravilni uporabi pokrovčkov, nudi stroje za zapiranje steklenih kozarcev in servisne usluge v vseh krajih Jugoslavije.

S sedanjim izborom pokrovičkov pa Saturnus vse težje uspeva pri izvozu, saj je v svetu najbolj razširjen in uporabljen pokrovec TWIST OFF. Tudi naša živilska industrija lažje izvozi konzervo, ki je zaprta s TWIST OFF pokrovičkom, porajajo pa se tudi v Jugoslaviji vse večji interesi oziroma apetiti za proizvodnjo kovinske embalaže in po-

krovičkov, čeprav zmogljivosti ni premalo.

Prav zaradi omenjenih razlogov, predvsem pa zaradi možnosti izvoza so se v tozdu Embalaža odločili, da dopolnijo in razširijo izbor kovinskih pokrovičkov na najzahtevnejše tipe, kot sta TWIST OFF in PT (za zapiranje otroške hrane) pokrovička.

S takšnim izborom si bo Saturnus še povečal tehnične prednosti pred ostalimi embalažerji in utrdil ugled vodilnega proizvajalca kovinske embalaže v SFRJ.

Nova linija, ki je v zaključni fazi montaže, je v popolnosti uspeh domačega znanja razvojniki embalaže, orodjarne in strojogradnje.

Stroje za linije so v preteklosti uvozili iz Anglije, sedaj pa so vsi zahtevnejši stroji izdelani v Saturnusu. Potrebno je bilo združiti znanje o pokrovičkih, ki je koncentrirano v razvoju embalaže, s

(nadaljevanje na 3. strani)

● Razmišljanja mladih

● Kaj mi pomeni svoboda?

Svoboda je del našega življenja. Je nenadomestljiva. Svobode ne bi zamenjal za noben zaklad na svetu. Vsi ljudje ljubijo svobodo, tudi živali.

Mi živimo v svobodi, toda na svetu je še veliko ljudi, ki hrepenijo po njej. Med vojno je veliko ljudi žrtvovalo dragocena življenja za edini cilj svojega boja — SVOBODO. ROBI RAJH, 5.d

● Živimo v svobodi

Pravzaprav skoraj nikoli ne pomislimo, kako srečni smo, ker živimo v svobodi. Večkrat se ne zavedamo, da še veliko narodov po svetu ni svobodnih. Tudi naši narodi so bili dolga stoletja zatirani. Začelo se je s kmečkimi upori, nadaljevalo pa s stavkami, vojno. Na koncu smo vendarle dočkali svobodo, po kateri smo že davno hrepeneli. Nanjo so mislili naši predniki še, kot kmetje — tlačani in podložniki, kasneje so se za svobodo bojevali kot delavci.

V vojni, ko so se naši ljudje bojevali proti sovražniku, je padlo mnogo ljudi. Dali so življenja za nas, da bi lahko svobodno živeli. Med vojno pa je bilo tudi mnogo izdajalcev. Ti so najbolj mislili na svojo korist. S tem so izdali sebe in domovino. Vlak, ki je prinašal svobodo in srečo, so zamudili.

IRENA MERELA, 7.e

● Svoboda je kot mati

Svoboda je kot mati, kot cvet, ki vedno znova vzcveti in se odpira v vsem svojem razkošju.

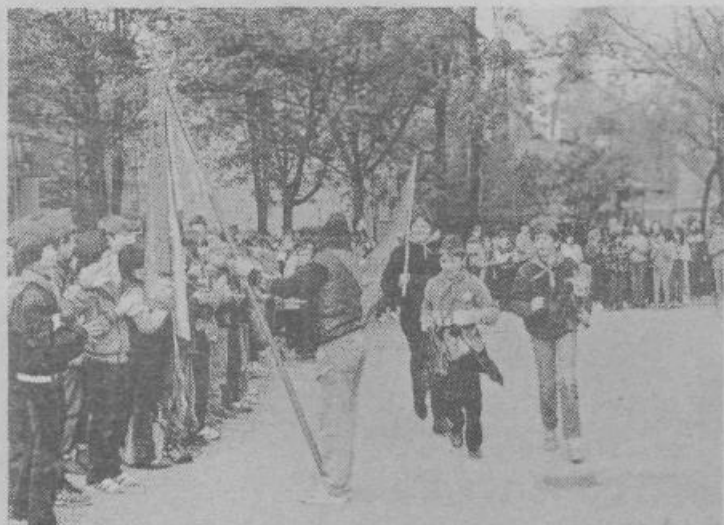
Beseda, v kateri je skrit en sam, mogočen mir, sožitje in medsebojna ljubezen.

Veseli smo, da živimo v svobodi, kajti zelo dobro vemo, kako hudo mora biti ljudem, kjer še vedno divjajo vojne. A svobode nekateri še ne znajo ceniti in se ne zavedajo, kako dragocena je. Ne zavedajo se, da je bilo zanje prelito mnogo krvi junaških borcev, ki se niso bali smrti, kajti vedeli so: »Nekoč se bo svoboda prikazala v vsej svoji luči, v siju svoje lepote in v vseh svojih dobrotah.«

Svoboda, to je res nekaj dragocenega, z mnogimi življenji pridobljena, v razkošju gora in gozdov, petju ptic in ljudi, v pisanih barvah prelita, mila in tiha, a vendar v srcih skrita ter prva želja vseh nas.

SUZANA HORVAT 7.e
vsi: literarno-novinarski krožek

na OŠ Jožeta Moškriča

● Kurirčkova pošta v naši občini

Na svoji poti je kurirčkova pošta varno prispela tudi v našo občino. Litjski pionirji so jo svojim vrstnikom z naše občine izročili v Senožitih; od tam je kurirčkova torbica potovala po vseh osnovnih šolah naše občine, pionirji OŠ Vide Pregarc pa so jo ponesli na osrednjo prireditev — zbor jugoslovanskih pionirjev, ki je bil minul petek na Trgu revolucije. Naš posnetek pa je s slovesnosti pred kulturnim domom Španski borci, ko so pionirji OŠ Karla Destovnika-Kajuha predali torbico vrstnikom iz OŠ Ketteja in Murna. (Foto: DARJA JUVAN)

● Pionirska kolesarska karavana OŠ Jože Moškrič

V počastitev 40. obletnice zmage je kolesarska sekcija na OŠ Jože Moškrič s pomočjo KK Rog Franek in pod pokroviteljstvom delovne organizacije Mineral organizirala pionirsko kolesarsko karavano po slovenski kolesarski partizanski transverzali. Devetnajst pionirjev — Iztok Podobnik, Bojan Povše, Andrej Vratnar, Tomaž Kutnjak, Vlado Koncilija, Damjan Okorn, Sašo Macur, Boris Mencin, Mark Semenič, Tomaž Vrhovski, Aleš Dragar, Boštjan Šiftar, Peter Makše, Primož Sinkovec, Matjaž Tršek, Mitja Kastelec, Iztok Kobal, Robi Hrovat in Primož Bajjt — je skupaj s svojimi spremljevalci Jožetom Hrovatom, Frankom Muarlerjem, Milanom Marincijem, Vinkom Sinkovcem, Andrejem Currkom, Marjanom Okornom, Milanom Žirovnikom, Srečom Kopačem in Rudijem Dularjem krenilo 6. maja ob 9. uri izpred OŠ Jože Moškrič na 500 kilometrov dolgo pot.

To je bila prva tako dolga vožnja z mladimi kolesarji, zato je razumljivo, da so se ob startu vselemu pričakovanju pridružili tudi občutki tremee. Karavana je odpravila proti Kočevju, potem na Bloke, od tam v Rakovc

Škocjan, Kalce, Idrijo in Cerkljo, se po Poljanski dolini povzpela na Družgoše, v Kropo in na Bled. Z Bleda so se mladi kolesarji podali v Bohinjsko Bistrico in na Pokljuko, nakar so se vračali prek Begunj, Tržica in Cer-

kelj ter prišli v Šmartno pod Šmarno goro; v petek ob 13. uri so z Rašice spet prikolesarili pred šolsko poslopje. Na sliki: Karavana je krenila na pot

Besedilo in slika:
DARJA JUVAN

